

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 13087

гр. София, 02.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в
закрито заседание на 02.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

като разгледа дело номер **1530** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Ж. Е. З., чрез адв. Д. Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 25-4332-006057/23.12.2025г., издадена от полицейски инспектор при ОПП – СДВР, с която е постановено временно отнемане на СУМПС до разрешаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Отправено е искане за спиране предварителното изпълнение на заповедта. Изложени са аргументи, че предварителното изпълнение на акта ще причини труднопоправими вреди на жалбоподателя, който е с влошено здраве. Посочено е, че то този начин ще се препятства възможността му да се движи изобщо, както и да провежда лечение. Навеждат се доводи за нарушение на принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК.

На Ж. Е. З. е издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 25-4332-006057/23.12.2025г. от полицейски инспектор при ОПП – СДВР, с която е постановено временно отнемане на СУМПС до разрешаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца за допуснатото от него нарушение на чл. 140 ал.1 от ЗДвП.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Искането за спиране е допустимо, тъй като е направено при наличие на висящо производство по оспорване на Заповед за налагане на принудителна административна мярка.

Разгледано по същество, същото е основателно, поради следните аргументи:

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Според чл. 166, ал. 2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснатото с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

От анализа на цитираните разпоредби следва, че за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже липсата на предпоставките, предвидени в разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от АПК, както вида и вероятността за настъпване на твърдените вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни или трудно поправими като основание за спирането му.

За да допусне предварително изпълнение по силата на закона, законодателят е презумирал наличието на предпоставките по чл. 60, ал. 1 от АПК и тяхното съществуване не следва да се доказва от органа. Жалбоподателят следва да докаже наличието на някоя от посочените в чл. 60, ал. 1 от АПК предпоставки, в резултат на което по отношение на него да е налице защитим по смисъла на чл. 60, ал. 1 от АПК личен интерес, противопоставим с по-голяма тежест от презумирания от законодателя. Жалбоподателят следва да обоснове твърде вероятното настъпване на значителни или трудно поправими вреди за себе си. За значителни се преценяват вреди, които имат определено материално изражение, а като трудно поправими – вреди, които ограничават/засягат основни права и/или ценности. Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване в патримониума на молителя.

В конкретния случай искането за спиране на предварителното изпълнение е основателно. Изложените от жалбоподателя обстоятелства, както и представените от него доказателства сочат възможно настъпване на труднопоправими вреди. В случая обаче, следва да се отбележи, че на 25.09.2025г.- датата на издаване на АУАН , жалбоподателят е сключил застраховка гражданска отговорност (по делото е приложена застрахователната полица). Процесната ЗППАМ е издадена на 23.12.2025г., което обезсмисля превантивния характер на оспорения акт и съответно същият не е съобразен с целта на закона.

Ето защо, настоящият състав приема, че в случая е налице противопоставим правен интерес, съпоставим на обществения интерес, който предварителното изпълнение засяга.

Предварителното изпълнение на оспорваната заповед препятства възможността на жалбоподателя да се движи, предвид ангажираните доказателства за влошеното му здраве, както и да предприема действия за лечението си.

Доколкото във всички случаи съдът дължи преценка за спазване на императивното изискване за съразмерност по чл. 6 от АПК, настоящият съдебен състав приема, че при обстоятелствата, при които е прието за установено нарушението с предварителното изпълнение на процесната ЗППАМ, се засягат правата и законните интереси на жалбоподателя в степен, надхвърляща необходимото за постигане на преследваната от закона цел.

По така изложените съображения и като съобрази цялостното въздействие, което предварителното изпълнение на заповедта би имало върху правната сфера на жалбоподателя, настоящият състав приема, че молбата му следва да се уважи, като се спре предварителното изпълнение на Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 25-4332-006057/23.12.2025г., издадена от полицейски инспектор при ОПП – СДВР.

По изложените съображения Административен съд - София град, 62 състав

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 25-4332-006057/23.12.2025г., издадена от полицейски инспектор при ОПП – СДВР.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИСИ от определението да се изпратят на страните.

Съдия: